

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۰۵/۱۰

دوکتور نوراحمد خالدی

شعار تشکیل خراسان ساده لوحانه است

خراسان در کجاست؟ شمال هندوکش تا هشتاد سال قبل "ترکستان افغانی" نام داشت که در نقشه ها به همین نام موجود است. امروز هم اکثریت نفوس شمال هندوکش را ترکتبارها میسازند. هزاره جات را که هزاره ها هزارستان نام مانده اند! آیا این خراسان را در بدخشان - تخار و بغلان میسازند؟ یا در پروان و پنجشیر؟ چون در میان مناطق تاجک نشین شمال و جنوب، کوههای صعب العبور هندوکش واقع شده که پروان و پنجشیر را برای ابد شرف مناطق پشتون نشین جنوب شرق کشور کرده است. خراسان افغانی و یا بهتر بگویم خراسان شرقی صرف ولایات بادغیس، هرات و قسمتی از غور را احتوا میکند بقیه مناطق خراسان در ترکمنستان و ایران واقع شده اند. آیا کسی فکر کرده که ایران و ترکمنستان ایجاد کشور مستقل خراسان را در کنار سرحدات ولایات خراسان خود اجازه میدهند؟ بهتر است نظری به مشکل ایجاد کشور کردستان کنیم که نه ایران، نه ترکیه، نه عراق و نه سوریه با آن موافق اند! حالا کسی بگوید کشور خراسان را در کجا میسازند؟

بیانید به تاریخ مراجعه کنیم. اعراب بعد از شکست دادن دولت ساسانی فارس، یا بگفته خودشان عراق عجم، مرو را مرکز حکومت متصرفات شرقی خود قرار دادند. مرو که امروز در کشور ترکمنستان واقع شده در آن زمان از توابع خراسان بود که در پهلوی نیشاپور و هرات یکی از شهرهای بزرگ آن منطقه را تشکیل میداد. متصرفات شرقی اعراب مسلمان از لحاظ اداری شامل ولایات خراسان، ماورالنهر، هند، سند، نیمروز، کابل و زابلستان میگردد. در عهد هارون الرشید اسم ولایات خلافت عباسی و حکام آنها (پسران هارون الرشید) چنین بود (صفحه ۱۶۴ کتاب زین الاخبار گردیزی که در زمان سلطان مسعود غزنوی نوشته شده است):

1. عراق، یمن و حجاز و برخی از شام - محمد الامین؛
2. خراسان و ماورالنهر و هند و سند و نیمروز و کابل و زابلستان - عبدالله مأمون؛
3. برخی شام، مغرب، آذربایجان، روم، و زنج و حبش - مؤتمن.

طوری که میبینیم خراسان، در کنار ماورالنهر، هند، سند، نیمروز، کابل و زابلستان، از لحاظ اداری یکی از ولایات متعدد متصرفات شرقی اعراب مسلمان را تشکیل میداد. متأسفانه تبلیغات زهر آگین و نادرست پشتون ستیزانه و ضد افغانستان آنچنان در میان حلقات جمعیت، شورای نظار و حامیان آنها اوج گرفته که جوانان کم اطلاع تاجک شاید تصور کنند که پشتونها برضد یک دولت و کشور مستقل خراسان بغاوت کرده آنرا ساقط کرده و به عوض آن کشور افغانستان را تأسیس کردند! در حالیکه واقعیت چیز دیگری است. در زمان قیام میرویس خان هوتکی

(۱۷۰۹ م) افغانستان فعلی در شرق تا کابل و بلخ توسط بابری ها از دهلی اداره می شد و متباقی توسط صفوی های فارس از اصفهان اداره می گردید. سرزمین ما توسط کسانی اداره می شد که از این مرز و بوم نبودند. خراسان، کابلستان، زابلستان، تخارستان، سیستان، افغانستان، غرستان، غور نام های مناطق مختلف این کشور بودند. تیموریان هرات در حدود سه قرن قبل از میرویس و احمدشاه بابا تنها کسانی بودند که از این سرزمین برخورداره و در این سرزمین حکومت کردند اما آنها هم از سمرقند از دربار امرای تیموری دستور می گرفتند. دولت صفوی در تشکیلات اداری خود حتی یک ولایت یا بیلگری بنام خراسان نداشت. در سرزمینهای ما بیلگری قندهار و بیلگری هرات بودند.

در تاریخ هیچوقت کشور مستقلی به نام خراسان که بیش از سی فیصد سرزمین فعلی کشور را احتوا کند وجود نداشته است. هرگز پادشاه مستقلی بنام شاه خراسان در تاریخ نبوده است. الپتگین وقتی دولت غزنویان را در غزنی بنیاد نهاد از خراسان فرار کرده بود. در خراسان کسان دیگری حکومت می کردند. قسمیکه در بالا گفته شد خراسان شامل هرات، بادغیس، نیشاپور، مشهد و مرو است. بلخ از توابع تخارستان بود.

از فراه تا پشاور شامل سیستان، زابلستان، و کابلستان بود. بنابر آن در تاریخ هرگز یک واحد اداری/سیاسی خراسان بزرگ وجود نداشته است. تعدادی از روی نادانی از تاریخ بروی دروازه دره پنجشیر اسم خراسان را نوشته بودند در حالیکه پنجشیر هرگز در خراسان نبود بلکه از توابع کابلستان محسوب میگردید و علاوه بر آن در زمانی که صفویها بالای قندهار و هرات حاکمیت داشتند، پنجشیر، پروان و کابل جزء قلمرو امپراطوری مغولی (بابری) هند بود.

پایان